

Skupina ‚Kamera a režie‘

Nene, není to žádný nový interpret v řadách Šlágru. Toto si vymyslela produkční Dáša nejspíš v návalu novoroční euforie. Založila skupinu na WhatsAppu. (Pro neználky je to v mobilu a dá se tím volat a esemeskovat a posílat různé fotky a videa atd. Rozdíl je v tom, že k tomu potřebujete internet. To je jediný rozdíl.) Poděkovala nám, kdo jsme pracovali na přípravě pořadů adventních, vánočních, silvestrovských a novoročních. Jak jsem v minulém časopise psal, ten předvánoční masakr.

A tak jsme si několik hodin vyměňovali různé komplimenty a já jsem nakonec napsal, cituji z WhatsAppu: „Hned po Novém roce dostanu mejl, abych napsal povídku. Už jsem přemyslel nad tématem. Marně. Dekuji kolegáčci. Napíši o vás.“

Dovolte tedy, moji milí čtenáři, abych vám představil nehudební skupinu ‚Kamera a režie‘. Kapelnici skupiny si nechám na závěr. Je to přeci FAKT Dáša kapelnice.

Režiséři:

Vašek:

Alias Vašek Trnka. Jen tak mimo vyprávění podotknu, že se narodil ve stejný den jako moje bývalá manželka. Je tedy o rok a dvanáct dní mladší, než já. „Teď se na mne Vašku určitě zlobíš.“ Nemá totiž rád, když se mu říká režisér. „Já jsem střihač!“ o sobě tvrdí. Přál

bych vám slyšet jeho poznámky do sluchátek kameramanů. Je to tak, že kameraman, když není v záznamu, jen tak nabídne hezké kotníčky nebo nožky, případně svůdný výstřih nějaké hezké zpěvačky nebo jiné muzikantky. Již dlouho plánuji, že tu komunikaci nahraji a pak udělám pořad ‚Jen pro nás‘. Ale vždy na to zapomínám. S Vaškem je legrace, profesionalita a klid. Problémy se řeší v klidu a věcně.

Vašku, díky za spolupráci a bude mi dobře na srdci, až se dozvím, že s tebou budu zase spolupracovat.

Lukáš:

Je to člověk s divným jménem: Lukáš Michal. Kdo tohle vymyslel... Stává se mu, že ho oslovují „Pane Lukáš“, ale to je špatně. On je příjmením Michal. No, je to zmatené. Zaplať Bůh, za mne, tedy Hynka Pulce. Tam to je jasné.

Ale zpět k Lukášovi. Jedna součást Silvestra bylo letní natáčení u Vyškova. Tady si prožil vcelku režisérské peklíčko: To, že vypadne proud, se nám stává. Jsme na to zvyklí a nebědujeme. Záznamové zařízení má záložní zdroj, a tak se stihne nahrávka uložit a je vše v pořádku. Ale tady to bylo jinak. Sic se stihlo uložit, kamery dodaly nějaká divná data, a tak se stal záznam nesynchronním. Když to potom stříhal, nadával jako špaček.

Ale práce s ním je příjemná a také trusí do sluchátek hlášky a chechtá se u toho. A minule, když byl v silvestrovském sklípku na kameře, dostával dotace od přilehlého stolu. A ač byla jeho práce profesionální, odpadl od kamery tak veselý a rozverný... A jeho přítelkyně Andrejka, co si pro něj přijela, byla vcelku nešťastná, neb jej ze sklípku nebylo možné vydolovat.

Lukáši, taky díky, rád s tebou dělám.

Jindřiška:

Ta sice nedělá výjezdy, ale ona práce ve studiu taky neskýtá příliš klidu. S Peterkou to nemá jednoduché. Dlouze proberou naplánované natáčení, Jindřiška vše vymyslí, donese z domova faunu a flóru a i jiné rekvizity a připraví scénu. Je spokojena a dvě minuty před začátkem natáčení za ní přijde produkční a nahlásí změny. Jindřišce spadne brada.

Karla (tedy Peterku) sice chápu, že jeho nápad vznikne a během několika minut se jeho záměr mění, ale realizační tým sklápí obličej do dlaní. Jenže i tak se to nějakým zázrakem vyřeší a nakonec z toho je hezký pořad. Je to nepochopitelné, ale funguje to. Jen se ptám, KDO? Aha, už vím. Jindřiška.

Díky Jindřiško, že se nějakým zázrakem všechno stává.

Grafika:

Jája:

Je jedinej, v chladné kanceláři na kraji baráku. Ale na druhou stranu v případě požáru má nejbliž k východu. „Ahoj Jájo, tedy Jardo Kováři.“ Chci ti oznámit, že když zvládneš mnohaletou strastiplnou cestu Šlágrem, že to dáš i dál.

Jája je člověk, kterého na koncertech potkáte výjimečně. Je neviditelný odborník. Viděli jste pořady od adventu po Nový rok? Tak ty znělky a pozadí na TV ve studiu tvořil tento neviditelník.

Podivné je to, že když už má grafiku hotovou, dokonce schválenou, není to dobře. Viz kapitola o Jindřišce. Safryš, ona grafika s režii

je podivně propojena. Šest minut před natáčením si Jarda přikládá mokrý ručník na čelo a znovu zapíná program, co tu grafiku umí.

Jájo, klídek. Už to máš za sebou. Dobrý? Ujišťuji tě, že už dobrý! Dejchej, klídek, už dobrý? Teď už jen standart práce. Narozeniny, Valentýn, Velikonoce, mezitím nějaké uměničky... Ale přeci jsme zvyklí...

Jájo, buď v poho, nic se nezmění. Bude to stále zmatené, na což jsme zvyklí, a tak nebudeš muset své zvyky měnit. Jak na Nový rok, tak po celý rok.

Tak dík, i když mi to nepřísluší, nejsem tvůj nadřadnej. Ale jako kolegoví, dík.

Kameramani:

Co se týká kameramanů, máme doma dva. Jinak jezdí externisti. Ale jednoho ‚ex‘ zmíním, protože jej znám a mohu o něm psát. Toho si nechám na konec kameramanů.

Honza:

Pracuje výhradně ve studiu a občas i jako rejža. Je to velmi pracovitý člen týmu. Bohužel, je pod napřaženým klackem manželky, režisérky Jindřišky, a tak nosí tu faunu a flóru a jiné rekvizity. Pardon, ale to má smysl. Chce vědět, jak má dělat kameru, anebo rozvod? A jelikož ty dva znám, vím, že rozvod nehrozí.

Honzo Broži, omlouvám se za napsaná slova. Vy s Jindřiškou jste ve studiu nepostradatelní a vždy vše je tak, jak má být a Peterka je spokojený. A to je velmi důležité!

Velmi a velice důležité.

Ale ještě podotknu maličkost: Nedávno jsem byl na kameře ve studiu a slyšel jsem ve své podstatě hádku, kdy Jindřiška za režii měla názor a Honza za kamerou taky názor. Měl to marné.

Honzo, obdivuji tě.

Kuba:

Neboli ‚JakJer‘. Takhle se jmenuje v mejlu. A mně se to líbí, je to něco jako HyPulík JakubJeřábek. Je to nejmladší člen týmu, ale je nejvíce perspektivní. Už jsem vám o něm psal. Baví ho technika a práce obecně také. Až mne občas štve: Chodí s nápadama. To se starci nedělá! Ale musím říci, že má konstruktivní návrhy a řešení.

Kubu beru jako mého následníka. To víte, už nejsem nejmladší a Kjúbejs (jak mu občas říkám) to bere

s opravdovou zodpovědností. Už umí pájet konektory lépe než samozvaný nejlepší páječ. Jakube Jeřábku, až mi to finančně vyjde, koupím ti plnohodnotnou pájecí stanici.

A děkuji za práci.

Zdeněk:

Je to sice externista, ale patří do týmu. Je zároveň nejstarší a nejdéle pro Šlágr sloužícím členem naší party.

Má velikánský apetit a potřebu sedět. Další jeho výhodou je ukecanost. Takže: Přijedeme na místo konání koncertu a stěhujeme ty bedny a stavíme kamery, režii, taháme kabely... On kecá. S kdekým, prostě kecá. Pak, když pod pohrůžkou násilí zjistí, že by si měl postavit kameru, učiní tak a pak hledá, na co by si mohl ke kameře sednout. Většinou si sestrojí několik beden od kamery a je spokojen. Pak vytáhne vak, nejspíše od manželky sestrojiny, a cosi žvýká.

Na konci koncertu zase vytahuje zásoby z tašky, žvýká a klábosí. „Zdenku!!“ Zarvu na něj a on neslyší. Žvýká a klábosí s plnou hubou a má vypnuté uši.

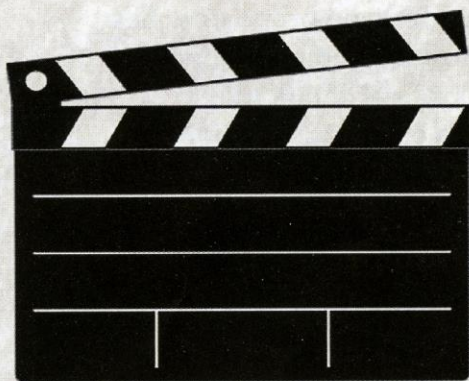
Jenže, když už je akce, kupodivu funguje. A práci dělá výtečně.

Zdenečku Robenhaupte, taky ti děkuji za práci a příště ti odeberu svačinu a vrátím až na konci školního roku.

Produkce

Dášeňka:

Tu skupinu nekapely ‚Kamera a režie‘ založila právě

Dáša Zochová. Je to správná šéfová. Umí vynadat a umí říci děkuji. Umí říci: „Zvládneš to? Jsem nestíhala...“ a odpověď od nás všech je jasná: „V pohodě“ Ale, jak již jsem psal, pod Peterkou si nikdo není jistý, co se bude dít za minutu. Peterka je příjemný samorost s nápady tak překvapivými, že ani digitální mixpult nechápe.

Dášeňko, víš, co na tobě mám nejradši? Když odjízďím z práce třeba ve čtyři a ty se tváříš jak kakabus, a pak mi voláš v devět večer, že potřebuješ nějakou práci a jsi miloučká. Mám tě rád. A ať se občas přihrne obláček nepříjemností, odežene se během chvilky. Moji milí čtenáři, zase budu citovat z WhatsAppu:

Dáša píše: „*Lidičky bez Vás by to nešlo, to je přece jasné !!!*“

HyPulík píše: „*Dášeňko, ty náš hromosvode, žehličko a ochránce lůzy, bez TEBE by to nešlo. Takže také děkuji všem za spolupráci.*“

Dášeňko, tak ti říkám a je jedno, jak to vzniklo. Přijde mi tě takto oslovovat jako milá zdrobnělina. A i když by se našli nějací, co by chtěli nekapelu rozložit, na nás nemají. Jsme tým.

Díky produkční Dášeňce. Díky Dášo.

Závěr

Já:

Mne v titulcích popisují jako hlavního technika. Je to strašidelná funkce. Noční můry, ranní WC neprobíhá před výjezdem standardně, tiky, abnormální stavy psychiky... Já si to fakt užívám. Ale v dobrém.

Aha. Musím vysvětlit: Mne vidíte na koncertech, že se vlastně flákám. Jó, jednou za čas zmáčknu enter na počítači a jede muzika. Jenže před tím, než to vypukne, mám spoustu dotazů, nervů a návštěv na pracovišti: Proč nejde čtyřka, jeřáb nefunguje a Veselá trojka mění písničku...

Mne ta práce baví. I ty odnošené bedny, kilometry naběhané s kabely a pak ty nervy, zda přijde interpret s flash diskem, to mě baví. Nevím, zda by toto někdo z výše uvedených kolegů dělal. Prostě, každý máme svou profesi a děkujeme si navzájem. Proč? Protože jeden bez druhého nemůžeme fungovat. A když někdo nahlásí třeba: nejde komunikace, vymrštím se z klidu mého ENTERU a běžím a řeším. Mám svou práci rád.

Jsme tým a nejde nám o nic jiného, než vám, divákům naší televize, vytvořit to nejlíp, abyste se pobavili a zažívali hezké dny.

Tak dík, že Vás máme a můžeme pro vás pracovat!

Zdraví Vás HyPulík

